

# POSTANOWIENIE

Dnia 23 luty 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Kulczewska-Garcia

Sędziowie: SO Rafał Kubiak

SO Beata Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 23 luty 2021 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Bank (...) S.A

przy udziale Syndyka masy upadłości (...) S.A w upadłości likwidacyjnej i Gminy Ł.

o wydanie świadczenia z depozytu sądowego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sadu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 7 lutego 2020 r.

sygn. akt I Ns 260/19

## ***p o s t a n a w i a:***

1. ***oddalić apelację,***

2. ***zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika Gminy Ł. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.***

Beata Woźniak Anna Kulczewska-Garcia Rafał Kubiak

## UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2019 r. do Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce wpłynął wniosek Banku (...) S.A. o wydanie z depozytu sądowego kwoty 425.616,35zł, w związku z ugodą zawartą w dniu 17 marca 2015r. między Bankiem a Syndykiem masy upadłości (...) SA. Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2019r. referendarz sądowy oddalił powyższy wniosek z uwagi na fakt, że wcześniej kwota ta została wydana Gminie Ł..

Pełnomocnik wnioskodawcy złożył skargę na powyższe orzeczenie wskazując, nie uzyskał potwierdzenia informacji zawartych w uzasadnieniu postanowienia referendarza sądowego dotyczących wydania przedmiotu świadczenia na rzecz Gminy Ł. na podstawie postanowienia z dnia 23 listopada 2018 r.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w pkt. 1 oddalił wniosek (...) Bank (...) S.A. o wydanie świadczenia z depozytu sądowego, a w pkt. 2 kosztami postępowania obciążył wnioskodawcę.

**Podstawą postanowienia Sądu Rejonowego były następujące ustalenia faktyczne i wywód prawny :**

Sąd Rejonowy ustalił, że kwota, której wydania domagał się wnioskodawca, została wcześniej zwrócona Gminie Ł., która złożyła ją do depozytu sądowego. Podstawą tego rozstrzygnięcia był art. 693<sup>11</sup>§1 k.p.c. Pozostała część depozytu została wcześniej wydana syndykowi masy upadłości (...) SA. W związku z tym obecnie w depozycie sądowym nie ma żadnych środków, które mogłyby zostać wydane wnioskodawcy. Stan wiedzy wnioskodawcy co do potwierdzenia informacji zawartych w postanowieniu z dnia 23 listopada 2018r. nie ma istotnego znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Rejonowy oddalił wniosek (...) Bank (...) SA o wydanie świadczenia z depozytu sądowego, a kosztami postępowania obciążył wnioskodawcę, zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości wnioskodawca apelacją, w której zarzucił Sądowi Rejonowemu :

- a) naruszenie art. 693(14) k.p.c. poprzez odmowę wydania wierzycielowi (Bankowi) depozytu, pomimo spełnienia wszystkich warunków określonych we wniosku o złożenie do depozytu,
- b) naruszenie art. 693(11) §1 k.p.c. w zw. z art. 693(14) k.p.c. i w zw. z art. 316 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. poprzez odmowę wydania wierzycielowi (Bankowi) depozytu, pomimo braku ustalenia, że przedmiotowy depozyt została faktycznie zwrócony dłużnikowi (kwota 425.616,35 zł została faktycznie wypłacona na rachunek bankowy Gminy Ł.),
- c) naruszenie art. 469 §1 k.c. poprzez odmowę wydania wierzycielowi (Bankowi) depozytu pomimo braku ustalenia, że przedmiotowy depozyt (kwota 425.616,35 zł) został faktycznie odebrany przez dłużnika (Gminę Ł.).

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów apelujący wniósł o :

- 1) zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez orzeczenie zgodnie z treścią wniosku Banku o:

- a) wydaniu Bankowi z depozytu sądowego kwoty 425.616,35 zł - złożonej przez Gminę Ł. na podstawie zezwolenia udzielonego postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27 grudnia 2012 r., sygn. akt IX Ns 925/12 - tytułem wykonania zobowiązania wynikającego z kontraktu nr (...) z dnia 25 maja 2010 roku zawartego pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W., a Gminą Ł. w zakresie dotyczącym zapłaty części należności z faktury VAT nr (...) z dnia 26 czerwca 2012 r.

- b) wypłacie na rzecz Banku wyżej określonej kwoty 425.616,35 zł wraz z odsetkami naliczonymi od tej kwoty za okres od dnia wpłaty do depozytu sądowego do dnia jej wypłaty na rachunek bankowy Wnioskodawcy (Banku) o numerze: (...);

- 2) ewentualnie o uchylenie postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację Gmina Ł. wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje :**

Apelacja była bezzasadna.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji i dokonaną przez ten Sąd ocenę prawną. Ustalenia te Sąd Okręgowy na podstawie art. 382 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. uznaje za własne. Zarzuty apelującego wobec orzeczenia Sądu Rejonowego nie zasługiwały na uwzględnienie.

W apelacji skarżący wskazał, że nie posiada wiedzy, czy postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 23 listopada 2018 r. sygn. akt IX Ns 925/12 o zwrocie Gminie Ł. kwoty 425.616,35 zł z depozytu sądowego zostało doręczone wnioskodawcy i w jakiej dacie uprawomocniło się. Rozstrzygające znaczenie miała jednak okoliczność, czy w dacie wniesienia przez Bank wniosku o wydanie kwoty 425.616,35 zł z depozytu sądowego depozyt ten został faktycznie zwrócony Gminie Ł.. Zgodnie bowiem z art. 469 §1 k.c. dopóki wierzyciel nie zażądał wydania przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego, dłużnik może odebrać złożony przedmiot.

Zarzut ten był chybiony. Jak wynika z akt sprawy IX Ns 925/12, załączonych do akt niniejszej sprawy postanowieniem z dnia 23 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu postanowił wydać dłużnikowi – Gminie Ł. – kwotę 425.616,35 zł, zaksięgowaną pod pozycją (...) z dnia 27 sierpnia 2012r. a złożoną do depozytu sądowego przez dłużnika w oparciu o postanowienie Sądu Rejonowego Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 27 grudnia 2012r., której wydania nie zażądał żaden z wierzycieli (k. 95). Postanowienie to zostało doręczone Bankowi (...) S.A. w W. w dniu 30 listopada 2018 r. (k. 96) i nie zostało przez niego zaskarżone. Uprawomocniło się z dniem 8 grudnia 2018 r., co wynika z zarządzenia sędziego (k. 96v). Zarządzeniem sędziego z dnia 4 stycznia 2019 r. polecono wypłacić środki pieniężne z depozytu wraz z odsetkami (k. 96v), co nastąpiło poleceniami wypłaty z dnia 9 stycznia 2019 r. (k. 111 – suma główna) oraz z dnia 21 lutego 2019 r. (k. 114 – kwota odsetek).

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że w dacie złożenia wniosku o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego przez wnioskodawcę tj. 27 lutego 2019 r., depozyt został już wypłacony dłużnikowi, Gminie Ł.. Nie zachodzą zatem podstawy do wypłaty depozytu na rzecz wnioskodawcy. Powoływane przez wnioskodawcę w apelacji poglądy doktryny nie znajdowały w niniejszej sprawie zastosowania. Dotyczą bowiem sytuacji jednoczesnego wpływu konkurencyjnych wniosków wierzyciela i dłużnika, o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu, w sytuacji gdy depozyt nie został jeszcze podjęty. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodziła. Wniosek dłużnika o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu został bowiem prawomocnie rozpoznany przed wniesieniem wniosku przez wierzyciela, a depozyt został wypłacony. W tej sytuacji nie zachodziły przesłanki do wydania wnioskodawcy przedmiotu świadczenia z depozytu, nie może być zatem mowy o naruszeniu art. 693<sup>14</sup> k.p.c. Chybiony był także zarzut naruszenia art. 693<sup>11</sup> §1 k.p.c. w zw. 693<sup>14</sup> k.p.c. i w zw. z art. 316 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. Brak także podstaw do przyjęcia, iż doszło do naruszenia art. 469 §1 k.c., skoro ustalono, że depozyt został faktycznie odebrany przez Gminę Ł..

W związku z powyższym apelacja wnioskodawcy jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c., o czym Sąd Okręgowy orzekł w pkt. 1 postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt. 2 postanowienia na podstawie art. 520 §3 k.p.c. uznając, że interesy uczestników w niniejszym postępowaniu były sprzeczne. Na koszty te składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł, zgodnie z §8 ust. 1 pkt. 3 w zw. z §10 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).

Beata Woźniak Anna Kulczewska-Garcia Rafał Kubiak